

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/86/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7618202628
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kolesár
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7618202628.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Kolesára a sudkýň JUDr. Jarmily Čabaiovej a JUDr. Jarmily Maximovej v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanému: Z., o zaplatenie 700,73 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves z 22. novembra 2018, č. k. 13Csp/33/2018-69

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutom zamietavom výroku a vo výroku o trovách konania. Žiadnej zo strán nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej tiež len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 380,33 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 17,50 Eur od 19.6.2015 do zaplatenia, zo sumy 26,48 Eur od 21.7.2015 do zaplatenia, zo sumy 26,48 Eur od 19.8.2015 do zaplatenia a zo sumy 26,48 Eur od 19.9.2015 do zaplatenia (I), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (II) a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 8 % (III).

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu okrem priznanej sumy, pozostávajúcej z ceny za služby elektronickej komunikácie v celkovej sume 96,94 Eur, zmluvnej pokuty za porušenie zmluvnej viazanosti v sume 133,39 Eur a zmluvnej pokuty za porušenie právnej povinnosti vrátiť zariadenie Mágio Sat Box v sume 150,- Eur, tiež zmluvnú pokutu v sume 320,40 Eur, vyúčtovanú faktúrou č. 8774273103. Žalobca sa týchto nárokov domáhal zo Zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. 2498547101, uzavretej dňa 6.3.2015 medzi spoločnosťou Slovak Telekom a.s. (ďalej tiež len „ST“) ako poskytovateľom služieb a žalovaným v hmotnoprávnom postavení ich užívateľa, predmetom ktorej bolo poskytovanie služieb elektronickej komunikácie ST oproti povinnosti zaplatiť za ne dohodnutú cenu (ďalej tiež len „zmluva“). Žalobca tvrdil, že na základe zmluvy ST poskytoval žalovanému služby elektronickej komunikácie, že dohodnutú cenu služieb mu ST riadne vyúčtoval faktúrami č. 775223026 na sumu 22,49 Eur, č. 8776170644 na sumu 51,27 Eur, č. 6777120657 na sumu 31,47 Eur a č. 8778068455 na sumu 31,47 Eur. Žalovaný takto vyúčtovanú cenu riadne nezaplatil. Žalobca sa popri cene za služby elektronickej komunikácie domáhal zaplatenia tiež zmluvných pokút, dohodnutých pre prípad porušenia právnej povinnosti, ktoré žalovanému vyúčtoval už zmienanou faktúrou č. 8774273103 a tiež aj faktúrami č. 1783614004 na sumu 133,39 Eur a č. 3784537353 na sumu 150,- Eur. Žalobca nadobudol uplatnenú pohľadávku na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 11.9.2017.

3. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku skutkovo vyšiel zo zistení bezo zvyšku zodpovedajúcich rozhodujúcim tvrdeniam žalobcu, považujúc ich za preukázané na základe ním predložených listinných

dôkazov. Navyiac tiež zistil, že v časti 4 zmluva upravovala povinnosť žalovaného zaplatiť zmluvnú pokutu v sume 150,- Eur za porušenie právnej povinnosti vrátiť zariadenie Mágio Sat Box. Súd prvej inštancie tiež skutkovo ustálil, že ST vyúčtoval zmluvnú pokutu za porušenie právnej povinnosti vrátiť zariadenie Mágio Sat Box jednak faktúrou č. 3784537353 na sumu 150,- Eur a jednak tiež faktúrou č. 8774273103 na sumu 327,47 Eur. Podľa jeho skutkového nálezu došlo druhou zo zmienovaných faktúr k vyúčtovaniu zmluvnej pokuty duplicitne.

4. Na takto zistený skutkový prvoinštančný súd aplikoval ust. § 43 ods. 1 písm. a), § 43 ods. 13, § 44 ods. 1, § 44 ods. 6 písm. b) a § 44 ods. 8 písm. b) zák. č. 351/2011 Z. z., o elektronických komunikáciách, v znení neskorších zmien a doplnkov a § 52, § 53 ods. 1 a 5 a § 544 ods. 1 a 2 zák. č. 40/1964 Zb., Občiansky zákonník, v znení neskorších zmien a doplnkov, právne posúdil vzťah strán ako záväzkový zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb podľa § 44 zák. č. 351/2011 Z. z., z ktorého vyvodil právnu povinnosť žalovaného zaplatiť žalobcovi za poskytnuté služby elektronickej komunikácie vyúčtovanú cenu spolu v sume 96,94 Eur. Za porušenie právnej povinnosti vyžívať služby elektronickej komunikácie po dohodnutý čas, súd prvej inštancie priznal žalobcovi zmluvnú pokutu v sume 133,39 Eur a za porušenie právnej povinnosti vrátiť zariadenie Mágio Sat Box zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi tiež zmluvnú pokutu v sume 150,- Eur. Za omeškanie žalovaného s plnením týchto peňažných povinností súd prvej inštancie priznal žalobcovi tiež úroky z omeškania s použitím ust. § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, vo výške vyplývajúcej z ust. § 3 ods. 1 nar. vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení neskorších zmien a doplnkov. Súd prvej inštancie zamietol žalobu v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 320,40 Eur spolu s jej príslušenstvom (úrokmi z omeškania) na podklade záveru, že faktúrou č. 8774273103 došlo k vyúčtovaniu zmluvnej pokuty za porušenie povinnosti vrátiť zariadenie Mágio Sat Box, ktorá bola vyúčtovaná už faktúrou č. 3784537353 a na jej základe žalobcovi aj priznaná. Rozhodnutie o trovách konania prvoinštančný súd odôvodnil s poukazom na ust. § 255 ods. 2 C.s.p. čiastočným procesným úspechom oboch strán v spore, pomer ktorých podľa jeho záveru zakladá nárok žalobcu na náhradu 8% trov konania.

5. Len proti zamietavému výroku rozsudku (II) podal žalobca odvolanie s návrhom, aby ho odvolací súd v tejto časti zmenil tak, že žalobe vyhovie v celom jej rozsahu. Žalobca v odvolaní v podstatnom namietal, že súd prvej inštancie vo svojom procesnom postupe pochybil, pokiaľ rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania. Odvolateľ prezentoval názor, že podľa ust. § 177 ods. 2 písm. a) C.s.p. nie je potrebné nariadovať pojednávanie len v tých veciach, v ktorých skutkové tvrdenia strán nesporné a keď na ich základe súd mieni žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Pokiaľ preto súd prvej inštancie nemal niektoré zo žalobných tvrdení za preukázané, mal podľa žalobcu vytvoriť procesný priestor na doplnenie dôkazov nariadením pojednávania, v rámci ktorého by sa pri zachovaní procesného postupu podľa ust. 181 ods. 2 dozvedel o vnímaní skutkovej situácie súdom a mohol navrhnuť vykonanie aj ďalších dôkazov na preukázanie spornej skutkovej okolnosti. Z toho odvolateľ vyvodil, že súd prvej inštancie mu rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania odňal možnosť konať pred súdom. Súd prvej inštancie podľa odvolateľa pochybil tiež vo svojich skutkových záveroch, v ktorých nereflektoval na to, že žalovaný jeho skutkové tvrdenia nepoprel, a preto mali byť v zmysle ust. § 151 ods. 1 C.s.p. považované za nesporné. Svojimi odvolacími námietkami, poukazujúcimi na nesprávnosť procesného postupu súdu prvej inštancie a vytýkajúcimi tiež nesprávnosť jeho skutkových záverov žalobca uplatnil odvolacie dôvody podľa ust. 365 ods. 1 písm. b) a f) C.s.p. Odvolací súd v tejto súvislosti poznamenáva, že v zmysle ust. § 380 ods. 2 C.s.p. na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, musí prihliadať, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené. Naproti tomu, vo vzťahu k ostatným odvolacím dôvodom, je odvolací súd podľa ust. § 380 ods. 1 C.s.p. viazaný ich vymedzením v odvolaní, a preto na iné pochybenia súdu prvej inštancie, ktoré by mohli byť v súlade s ust. § 365 C.s.p. dôvodom na podanie odvolania, odvolací súd pri svojom rozhodnutí o odvolaní prihliadať nemôže, aj keby takéto porušenia zistil (por. Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, 1269s).

6. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

7. Vyhovujúci výrok rozsudku (I) nebol odvolaním napadnutý. V tejto časti rozsudok nadobudol právoplatnosť v zmysle ust. § 367 ods. 2 a ods. 3 C.s.p., a preto v nej nebol v odvolacom konaní preskúmaný.

8. Vo vzťahu k ostatným častiam rozsudku (napadnutému zamietavému výroku i závislému výroku o trovách konania) Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas (§ 362 C.s.p.), oprávnenou osobou (§§ 359 až 361 C.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné (§§ 355 až 358 C.s.p.), bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. §385 ods. 1 a contrario C.s.p., v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 C.s.p. a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) a f) C.s.p. a dospel k záveru, že je (napadnutý rozsudok) vecne správny. Tento rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 20.5.2020 po predchádzajúcom oznámení miesta a času tohto procesného úkonu na úradnej tabuli a na webovej stránke tunajšieho súdu, pri zachovaní lehoty podľa ust. § 219 ods. 3 C.s.p.

9. Žalobca v odvolaní ťažiskovo vytkol nesprávnosť postupu súdu prvej inštancie, ktorej sa mal dopustiť tým, že v rozpore s ust. § 297 písm. b) C.s.p. rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania. Tým podľa názoru žalobcu bol znemožnený výkon jeho procesných oprávnení v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces, a tým k naplneniu odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p.

10. Podľa ust. § 297 C.s.p. súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

11. Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že súd nemôže rozhodnúť vo veci bez nariadenia pojednávania v prípade, ak je niektorá z podstatných skutkových otázok medzi stranami sporná. Vzhľadom na to, že v spotrebiteľských sporoch je relativizovaná dôkazná povinnosť spotrebiteľa a tiež jeho povinnosť tvrdenia pokiaľ ide o spotrebiteľskú korektnosť zmluvných dojednaní a obchodných praktík dodávateľa (§ 295 C.s.p.) je potrebné vyjsť z toho, že súd je povinný prejednať spotrebiteľskú vec na pojednávaní nielen vtedy, keď žalovaný poprie skutkové tvrdenia žalobcu, ale aj v prípade, keď sa na základe spotrebiteľskej kontroly stane v jeho úvahách niektorá z rozhodujúcich skutkových okolností pochybnou. Pokiaľ preto súd prvej inštancie považoval za pochybné tvrdenie žalobcu o výške uplatneného nároku vzhľadom na duplicitnú fakturáciu zmluvnej pokuty za porušenie jednej a tej istej právnej povinnosti, ktorá mala podľa zmluvy navyše povahu jednorazového plnenia, akiste pochybil, pokiaľ na prejednanie veci nenariadil pojednávanie.

12. Vo všeobecnosti možno konštatovať, že porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu je procesným pochybením. O naplnenie odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p. však pôjde len vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu znemožňuje realizáciu práv strany sporu dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver, že celé konanie sa javí byť nespravodlivé. Konkrétne pochybenie súdu preto musí byť hodnotené v kontexte celého konania, okrem iného tiež i z hľadiska následkov nesprávneho postupu a možností jeho zvrátenia. Zároveň platí, že dôvodom na zrušenie rozhodnutia je len taký zásah do práva na spravodlivý proces, ktorý vzhľadom na jeho povahu alebo intenzitu nie je možné v odvolacom konaní napraviť (por. Števec, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, 1540s, str. 1239 a 1302). Je potrebné mať v tejto súvislosti na zreteli tiež požiadavku jednotnosti a komplexnosti civilného sporového konania, výrazom ktorej je tiež právnou praxou aprobovaná prípustnosť korekcie nesprávností, ktorých sa dopustil súd prvej inštancie v odvolacom konaní (por. napr. rozhodnutie ESLP vo veci Adolf proti Rakúsku).

13. Účelom pojednávania je, aby žalobca mal možnosť svoju žalobu vo veci samej predniesť ústne a bezprostredne súdu a obdobne, aby žalovaný mohol rovnakým spôsobom súdu sprostredkovať svoje vyjadrenie. Pojednávanie poskytuje stranám tiež priestor bezprostredne sa oboznámiť z vykonávanými dôkazmi a vyjadriť sa k nim. Napokon na pojednávaní súd procesným postupom podľa ust. § 181 ods. 2 C.s.p. predostiera aktuálny náhľad na riešenie rozhodujúcich skutkových a právnych otázok, čím poskytuje stranám konkrétny a adresný priestor pre sústredené a efektívne uplatňovanie prípadných ďalších prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany, a tiež pre prípadnú ďalšiu právnu argumentáciu tak, aby v nastávajúcom priebehu konania strany mali v rámci pravidiel vyplývajúcich z koncentrácie konania možnosť skutkovo a právne prispieť k formovaniu rozhodnutia súdu.

14. Z toho vyplýva, že neprejednanie veci na pojednávaní rozhodne predstavuje citeľný zásah do výkonu procesných oprávnení strany sporu. Pri posudzovaní dopadu tohto procesného pochybenia však nemožno postupovať paušálne ani prehnane formalisticky. Treba mať na zreteli, že miera vplyvu tejto procesnej nesprávnosti na spravodlivosť procesu nie je v každom prípade rovnaká a bude závislá od konkrétnych okolností a špecifik toho-ktorého prípadu. V posudzovanej veci súd prvej inštancie tým, že vo veci nenariadil pojednávanie ukrátiť žalobcu o možnosť či už spontánne (§ 181 ods. 1 veta prvá C.s.p.) , na výzvu (§ 150 C.s.p.) alebo v reakcii na jeho predbežné skutkové závery (§ 181 ods. 2 C.s.p.), doplniť svoje tvrdenia o vysvetlenie na prvý pohľad duplicitnej fakturácie zmluvnej pokuty za porušenie právnej povinnosti vrátiť zariadenie Mágio Sat Box, prípadne za splnenia podmienok vyplývajúcich z koncentrácie konania, uplatniť tiež ďalšie prostriedky procesného útoku. Faktom ale je, že súd prvej inštancie svoj skutkový nálezh o duplicitnej fakturácii v odôvodnení napadnutého rozsudku jasne a zrozumiteľne vysvetlil, čím vytvoril procesný priestor na vecnú polemiku práve o tejto skutkovej otázke v odvolacom konaní. Tento priestor však žalobca materiálne nevyužil. Práve naopak. Svojimi neadresnými argumentmi prakticky len potvrdil, že pochybnosť súdu o správnosti fakturácie bola namieste a implicitne deklaroval, že so skutkovým záverom prvoinštančného súdu o duplicitnom uplatňovaní tej istej zmluvnej pokuty nedokáže vecne polemizovať. Odvolateľ sa odvolaní ani len nepokúsil vysvetliť, prečo zmluvnú pokutu za nevrátenie zapožičaného zariadenia vyúčtoval žalovanému dvomi faktúrami. Z obsahu odvolania sa navyše javí, že žalobca si tento dôvod, pre ktorý súd prvej inštancie žalobu (sčasti) zamietol, vôbec neuviedol. Inak si zrejme ani nemožno vysvetliť skutočne kurióznú situáciu, keď žalobca v odvolaní argumentuje na podporu tej časti zmluvnej pokuty, ktorá mu bola súdom prvej inštancie priznaná (150,- Eur a 133,39 Eur) a navyše z hľadísk, ktoré súd prvej inštancie vyhodnotil v jeho prospech. Naproti tomu zmluvná pokuta, ktorá žalobcovi nebola prvoinštančným súdom priznaná (320,40 Eur) zostala v jeho odvolaní argumentačne nepovšimnutá.

15. V kontexte celého priebehu (por. napr. uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 350/09 z 8.10.2009) sa preto konanie voči žalobcovi len z dôvodu zrejmej nedôslednosti prvoinštančného súdu pri realizácii povinnosti prejednať vec na pojednávaní, nejaví byť v konečnom dôsledku nespravodlivé. Nemožno totiž, napriek konštatovaniu pochybenia súdu prvej inštancie, pri hodnotení jeho dopadu na právo žalobcu na spravodlivé konanie, prehliadnúť, že jeho prostriedky procesného útoku a jeho právnu argumentáciu je potrebné považovať s ohľadom na obsah odvolania, za kvantitatívne i kvalitatívne vyčerpané, a preto objektívne vzaté, zrušenie napadnutého rozhodnutia len pre procesné pochybenie, nie je spôsobilé privodiť mu v spore priaznivejší výsledok. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na záver formulovaný Najvyšším súdom SR v uznesení sp. zn. 8Cdo/137/2017 z 27. septembra 2018, v zmysle ktorého „Náprava prípadného nesprávneho postupu súdu prvej inštancie v tomto smere je daná tiež možnosťou podania odvolania ako riadneho opravného prostriedku...“.

16. Z týchto dôvodov odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 C.s.p., a to v jeho zamietavom výroku i v závislom výroku o trovách konania, majúcom správny základ v čiastočnom procesnom úspechu oboch strán v spore.

17. Podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. , ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

18. Podľa ust. § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

19. V odvolacom konaní mal žalovaný plný procesný úspech, a preto mu v súlade s citovaným zákonným ustanovením vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní neúspešný. Nakoľko však podľa obsahu spisu žalovanému v odvolacom konaní trovy nevznikli a ich vynaloženie nemožno ani rozumne predpokladať, odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania tak, že žiadnej zo strán nárok na ich náhradu nepriznal.

20. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné (§ 355 C.s.p.).

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak: a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Táto povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.)